

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VI. Epistolae,

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

LIBER TERTIVS.

265

A duxerat, quæ Susanna casum narrat. Extat denique Dialogus De recta in Deum fide, qui & contra Marcionitas inscribitur; sed spurius, & suppositius, ut infra demonstrabimus.

V. Epistolas Origenis quotquot erat nactas, à se fuisse collectas, & in propriis libros digestas tradit Eusebius; numero autem fuisse illas plusquam centum. Confidentissimus ^{Euseb. libr.}
 quippe literarum Origenes fuit. Librum collectionis hujus quartum citat Rufinus in libel.^{6. His. cap. 36.}
 lo De adulterat. liber. Orig. Ex hoc Epistolarum Syntagma istas ab Eusebio commemo-^{Euseb. libr.}
 ratas reperio: prima est ad Leonidem martyrio proximum: alteram scripsit Origenes ad
 versus eos qui suum in literas humaniores studium criminabantur: proxima diversatum
 Epistolarum commemoratio est, in quibus indicatur Persecutionis sexta tempus, quarum
 tamen inscriptiones & titulos sigillatim Eusebius non persequitur; tum mentio fit Episto-^{6. His. cap. 39.}
 la ad Africam de Susanna historia: laudatur deinde Epistola ad Philippum Imperato-^{cap. 36.}
 rem, alia ad conjugem ipsius Severam, alia ad Fabianum Papam, aliae ad alios complures
 Episcopos, quibus fidei profeccio continebatur; & diversæ denique distincte non notatae:
 postmodum plurimæ citantur Epistolas, que declarabant quam utilis iis sermones reli-^{cap. 39.}
 quisset, qui solatio in cruciatus indigebant. Hæc Eusebius. Testatur Hieronymus sua
 atque superfluisse Origenis Epistolas ad Philippum, ipsiusque matrem; cum Eusebius è quo ^{Hieron. lib.}
 hunc librum Hieronymus consarcinavit, habeat, ^{De script.} *τὸν γαμελιὸν, conjugem ipsius.* Idem ^{Eod. c. 65.}
 scribit de literis Origenis ad Beryllum Bostrensem Episcopum Hieronymus. Rufinus quo-^{Hier. ibid.}
 que in libello De adulter. libr. Origen. testimonii utitur ex Epistola ab Origene ad ami-^{cap. 71.}
 cos quoddam suos Alexandrinos scripta: & alteram laudat præterea ejusdem argumenti.

C Epistola ejusdem ad Gregorium Thaumaturgum decimum tertium Philocalia caput con-
 tinetur. Partem denique Epistola cuiusdam Adamantij proferunt Cedrenus, & Suidas.

VII. Aliarum præterea quarundam scriptiorum Origenis mentionem apud Veteres
 invenio. Philo Iudeus ediderat librum Ebraicorum nominum Veteris Testamenti, co-
 rumque etymologias & interpretationes adjecterat: quem librum Latina oratione Hiero-
 nymus expreflit. Quod in Testamento Veteri fecerat Philo, idem in Novo factitavit Ori-
 genes, suumque opus ad opus Philonis adjunxit; in eoque Hieronymum imitatorem ha-
 buit: cujus verba hæc sunt in Praefat. ad librum Ebraic. nomin. *Si ne forte consummato adi-
 ficio quasi extrema defesset manus, Novi Testamenti verba & nomina interpretatus sum, imitari volens
 ex parte Origenem, quem post Apostolos Ecclesiarum magistrum nemo nisi impensis negat. Inter cetera
 enim ingenij sui præclara monumenta etiam in hoc laboravit, ut quod Philo quasi Iudeus onisserat, hic
 ut Christianus impleret. Libri ejusdem meminit Auctor Quæstionum ad Orthodoxos, quia falsi
 tribuitur Iustino, Quæst. 82, & 86. in eoque præter Ebraica nomina, mensuras etiam
 interpretatas esse docet. Videat ergo Rufinus qua fide scripsit Invect. 2. in Hieronym. ne
 unum guidem Scriptura verbum Origenem vertisse.*

VIII. Librum De oratione emisisse Origenem memoria prodidit Pamphilus in Apo-
 logico: Denique, inquit, in tam multis, & tam diversis eius (Origenis) libris usquam omnino
 inventur unus ab eo liber proprie De anima conscriptus, sicut habet vel De martyrio, vel De oratione,
 vel De resurrectione. Quo licet careremus testimonio, ipsum opus quod ad hanc diem su-
 perteft, per se innoscerebet.

E IX. Theodorus in libris Hæreticarum Fabularum Origenem saepè allegat, & libros
 ipsius in testimoniū adducit. Libro quidem priore, cap. 2, scripsisse eum ait adversus
 Menandrum Hæreticum; & capite 4, adversus Basiliudem & Isidorum; & capite 7, adver-
 sus Helcesitatis; & capite 19, adversus Hermogenem & Valentiniū; & capite 21, adver-
 sus Severum; & capite 25, adversus Apellem: & libro 2, capite 2, adversus harefim Na-
 zariorum: & libro 3, capite 1, adversus Nicolaitas. Libro vero secundo, capite 5, tradit
 Origeni tribuere nonnullos Parvum Labyrinthum, qui liber adversus Theodotum Hæ-
 reticum scriptus est. Nicephorus quoque libro 10. cap. 36, Origenem testatur scriptis libel-
 lis luculentē refellisse Marcellum Galatam, & Porphyrium; usque libris id assequi cona-
 tum esse, ut obscuri & intricati Scripturæ loci, quibus abuti solebant Hæretici, ad verum
 sensum deflesterentur. Non equidem crediderim totidem libros confutandis Hæreticis
 emisisse Origenem, quot Hæreticos ab eo confutatos narrat Theodorus; sed plurimos
 ex illis in alterius argumenti scriptioribus obiter ab Origenè perfrictos existimo; quem-
 admodum Heraclonem in Commentariis in Iohannem saepè ab eo fugillatum videmus,
 & ubique fere Valentiniū, Basiliudem, & Marcionem. At aliquos tamen adversus Hæreti-
 cos & Ethnicos quosdam ex instituto edidisse certum est; qualis est liber contra Celsum;
 qualis fuit Parvus ille Labyrinthus adversus Theodotum, si modo Origenem auctorem
 habuit; qualis fuit Lucubratio adversus Helcesitatis, quos peculiari opere convictos fuisse
 verisimile est.

X. Hieronymus apud Rufinum Invect. 2. indicem librorum Origenis pertexens, sic
 differit: *Vultis noscere quanta ingenij sui reliquerit monumenta? Sequens titulus ostendit: Scriptis in*